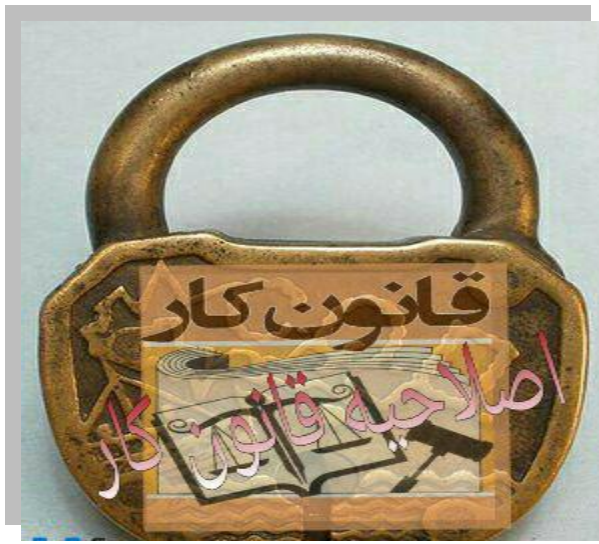

تحلیل هفته

این لایحه نه قابل اصلاح است، نه قابل تحمل و نه راه گشاست!

صادق کار

مخالف باشند، امکان بازگشت این لایحه از مجلس وجود دارد".

قبل از آن نیز حسن هفده تن معاون ربیعی نیز عین این وعده نوبخت را به کارگران داده بود که با مخالفت رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس روبرو شد و خود وی نیز تلاشی برای پس گرفتن لایحه نکرد.

نوبخت درست مانند حسن هفده تن معاون ربیعی، حاضر نشد به صراحت پس گرفتن لایحه را بپذیرد و بجای آن از "امکان" برگرداندن لایحه از مجلس، در صورت مخالفت کارگران و کارفرمایان سخن گفت. سخنان دو پهلوی معاونان رئیس جمهور و وزیر کار از یک سو دلالت بر نگرانی از عواقب اعتراضات دارد و از دیگر سو از عزم دولتیان برای تصویب لایحه حکایت می کند. این در حالی است که کارگران و تشکل های کارگری تا کنون همگی خواهان پس گرفتن لایحه و نه اصلاح آن هستند و لایحه را بدرستی لایحه بردگی کارگر نام نهاده اند. بنا بر این صحبت

مجلس، مبنی بر بررسی لایحه در کمیسیون اجتماعی مجلس با شرکت نمایندگان کارگران و کارفرمایان نتوانست جهت خواست کارگران که خواهان پس گرفتن لایحه توسط دولت است، را منحرف کند و یا از شدت اعتراضات بکاهد. مجد باقر نوبخت معاون روحانی که نگران عواقب اعتراضات و تکرار سرنوشت لایحه در ۵ سال پیش بود، پس از ناکام ماندن ترفند رئیس کمیسیون اجتماعی برای تقلیل خواست کارگران، وارد میدان شد تا بلکه بتواند با دادن وعده وعید به کارگران این موج را فرونشاند و ناکامی رئیس کمیسیون اجتماعی را که به آسانی حاضر به از دست دادن این فرصت طلایی نیست، جبران کند، اما ترفند وی نیز کارگر نیفتاد.

نوبخت در همین ارتباط در مصاحبه ای که خبرگزاری (ایلنا) در چهارم آبان ۹۵ در ارتباط با این لایحه با وی انجام داد، در قسمتی از این از این گفت و گو تاکید کرد: "اگر کارگران و کارفرمایان با لایحه اصلاح قانون کار

موج فزاینده مخالفت و اعتراض نسبت به لایحه اصلاح قانون کار که از چند هفته پیش با مشخص شدن جزئیات اش به راه افتاده هم چنان ادامه دارد و تشکل های کارگری در تلاشند و مصمم هستند، به هر شکل ممکن دولت را وادار کنند تا آن را از مجلس پس بگیرد. اما نه کمیسیون اجتماعی مجلس تا کنون حاضر به عودت لایحه به دولت شده و نه دولت تمایل جدی برای پس گرفتن آن نشان داده است. ولی بهر حال بخاطر بالا گرفتن اعتراضات، ظاهراً مجلس که قرار بود از هفته گذشته لایحه را بررسی کند، هنوز کار را شروع نکرده است. اعتراضات در هفته گذشته چنان بالا گرفت، که مقامات دولتی و رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس که سعی داشتند بی سر و صدا در اسرع وقت سروه لایحه را هم بیاورند، غافلگیر شدند و آن ها وادار به عکس العمل گردیدند. با این حال هیچ کدام از توضیحات و وعده های کاذب معاونان رئیس جمهور، وزیر کار و رئیس کمیسیون اجتماعی

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۸ آبان ۱۳۹۵ / ۲۹ اکتبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۷

و سرکوب اعتراضات کارگران را قانونی می کند.

کارگران نیز خواهان اصلاح قانون کار هستند.

اما اصلاحاتی که ما می خواهیم بکلی متضاد با اصلاحات مطلوب کارفرمایان و دولت است. ما با هر تغییری که بخواهد دست آوردهای مبارزاتی و تاریخی جنبش کارگری در سال های پیش و پس از انقلاب بهمن را از میان بردارد مخالف و با آن مبارزه خواهیم کرد.

کارگران می خواهند اشکالات قانون کار فعلی، بخصوص مواد ضد کارگری موجود در آن مطابق با کنوانسیون های سازمان بین المللی کار، و منشور جهانی حقوق سندیکایی بر طرف شوند.

دولتیان یقین بدانید که کارگران فریب این وعده های دروغ و توجیهات باطل شان را نخواهند خورد و زیر بار لایحه ای که بخواهد حق و حقوق شان را از میان بردارد، نخواهند رفت و در هر صورت مبارزات کارگران برای حقوق سندیکایی و انسانی شان تا کامیابی نهایی ادامه خواهد یافت. چرخ تاریخ را هیچ کس نمی تواند به عقب برگرداند.

جنبش ما یک جنبش صد ساله است. محال است بتوانید ما را صد سال به عقب برگردانید.

حقوق سندیکایی و انسانی کارگران و دزدیدن از جیب کارگران و گذاشتن در جیب سرمایه داران است. مگر حذف اکثریت کارگران از شمول قانون کار، مسکوت گذاشتن مواد حمایتی قانون کار، قراردادی کردن بالغ بر ۹۰ درصد کارگران، تنزل سطح دستمزدها به چهار برابر کمتر از خط فقر، سرکوب فعالیت های سندیکایی و ... که طی سیش از سه دهه به بهانه جذب سرمایه و ایجاد رونق و اشتغال صورت گرفته، نه این است که به رکود و بیکاری، فرار سرمایه، فقر و فلاکت دامن زده است؟ آیا عجیب نیست که درست در دوره ای که بالغ بر ۸۰۰ میلیارد دلار سرمایه نفتی وارد کشور و توسط آقازاده ها و مدیران ارشد دولتی غارت می شود، چنین لایحه ای به بهانه جذب سرمایه نوشته می شود؟ و آیا بیکاری نیست دولتی که روز و شب بر سیاست های دولت پیشین می تازد و در هنگام انتخابات وعده، افزایش دستمزد، حق تشکل، آزادی زندانیان و ده ها وعده این چنینی دیگر به کارگران می دهد، ۱۸۰ درجه چرخش کند و همان لایحه ای را بی کم و کاست برای تصویب به مجلس بفرستد که دولت گذشته آن را تهیه کرده بود؟ آیا همه کارهای احمدی نژاد بد بود، اما این یکی خوب است؟

نه، این لایحه نه قابل اصلاح است، نه قابل تحمل و نه مشکل گشاست.

در صورت تصویب این لایحه جیب و سفره سرمایه داران پرتو و جیب و سفره کارگران تهی تر می شود، حقوق سندیکایی کارگران از میان برداشته می شود، امنیت شغلی، اجتماعی و سلامتی برای کارگران باقی نمی ماند، شان و منزلت انسانی کارگر بیشتر از قبل فرو کاسته می شود.

کردن بر سر اصلاح آن، اولاً مانند چانه زدن بر سر شرایط بردگی است و نه بر سر خود بردگی، دوماً با نظر داشت این که دولت و کارفرمایان در مورد آن توافق دارند، چانه زدن بر سر آن در کمیسیون اجتماعی و در شورای عالی کار نتیجه اش علیه کارگران خواهد بود و بفرض این که دولت و کارفرمایان با انجام چند اصلاح جزئی در آن موافقت کنند، ماهیت ارتجاعی لایحه تغییری نخواهد کرد و دولت ادعا خواهد کرد که لایحه نتیجه و خروجی سامانه سه جانبه گرایی است و اعتبار حقوقی به آن داده می شود.

در این میان بیدادگاه های حکومت نیز با مشاهده اعتراضات، دست روی دست نگذاشتند و تعدادی از رهبران سندیکایی را که به تازگی تجدید محاکمه و محکوم به زندان کرده بودند، برای گذراندن دوران محکومیت شان فراخواندند، تا بلکه با دامن زدن به جو ارباب و تهدید از دامنه اعتراضات کم کنند و راه را برای تصویب این لایحه هموار کنند. ناقاضیان دستگاه فقهاتی بارها همین فعالان را با نیت مهار کردن اعتراضات و فعالیت های حق طلبانه صنفی به زندان انداخته بودند، اما هیچ گاه نتوانستند خللی در ادامه اعتراضات حق خواهانه کارگران بوجود آورند.

این بار نیز یقیناً به زندان برگرداندن غیر قانونی تعدادی از فعالان کارگری نه تنها خللی در اراده کارگران و معلمان و مبارزات حق طلبانه شان بوجود نخواهد آورد، بلکه سبب تقویت انگیزه مبارزات آن ها خواهد شد.

هدف از تهیه این لایحه بر خلاف ادعای دولتیان در واقع نه برای جلب و تشویق سرمایه گذاری و ایجاد اشتغال و ... بلکه عمدتاً با نیت از میان برداشتن بدیهی ترین

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۸ آبان ۱۳۹۵ / ۲۹ اکتبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۷

از تجربه دیگران

نقش اتحادیه های صنفی و جامعه مدنی در حاکمیت بهینه (بخش ۷)

دکتر نجوچه فرایدی و آیولور الوسگون نانایل

دپارتمان مدیریت عمومی و روابط صنعتی، دانشگاه ایالتی لاگوس نیجریه

ترجمه کودرز

فساد مالی

"فمی فالنا" معتقد است که فساد مالی مانند خوره جامعه را از درون تهی می کند. دفاتر سیاسی در کشور اکنون وسیله تجار و بازرگانان هدف قرار دارند که آنها را شریک بده بستان های سیاسی فرض می کنند. کارل مارکس مدعی بود که انگیزه اصلی طبقه نخبگان استثمار و اعمال ستم بر توده ها تنها به منظور حداکثر بهره کشی از آنان است. با سرمایه گذاری های انبوه، مستقیم یا غیرمستقیم، طبیعی است که آنان در انتظار بازده چند برابر سود اند، که در عمل حاصلی جز تخلف و اختلاس مالی، سوء مدیریت، استاندارد دوگانه، تورم در مبلغ قراردادهای پولشوئی نخواهد داشت. "نوها ریبادو" نتیجه گرفت که لازم است که اتحادیه های صنفی و شکل های جامعه مدنی دست به سازماندهی بزنند و حیطه انتظارات و خواست های خود را از محدوده دروازه کارخانه ها و محلات کوچک فراتر ببرند و تظاهرات بزرگ و سراسری را سازمان دهند و در مقابل اشغالگران اعتماد عمومی و مجریان فاقد اخلاق این تخلفات بایستند و آنان را از صحنه بیرون برانند و تا آن زمان توسعه اقتصادی در این گوشه از جهان لزوماً به تأخیر خواهد افتاد.

اشکالات در قدرت حاکمه

طوری که اوضاع پیش می رود دشواری های قدرت به مساله ای لاینحل تبدیل شده است. از ۱۹۹۹ وزرای متعددی ادعا کرده اند که این مساله را حل خواهند کرد، حداقل چنین انتظار می رفته است، و اما اوضاع همچنان

بر همین منوال ادامه یافته و حتی بدتر شده است.

دولت های متوالی به ما آموخته اند که نمی توانیم برای حل این مشکلات هیچ امیدی داشته باشیم. تنها راه حل را کارل مارکس و فریدریک انگلس در سال ۱۸۴۷ تئوریزه کردند. اتحادیه های کارگری و جامعه مدنی باید این خشم را به یک جنبش سیاسی تبدیل کنند. آنها اهداف این جنبش را در مانیفست کمونیستی نوشتند که در سال ۱۸۴۸ منتشر شد و پیشنهاد می داد که اتحادیه ها باید کارگران را سازماندهی کنند و جامعه مدنی باید تظاهرات اعتراضی را برگزار نمایند و اقتصاد را فلج سازند، راه ها و جاده ها را ببندند تا زمانی که دولت ها عقب نشینی کنند و به خواست های معترضان جامعه عمل بپوشانند. کارفرمایان در رابطه دائم و موقت، که هدفش تبیین شرایط و مقررات ناظر بر کار کارگران باشد، ترکیب مورد

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۸ آبان ۱۳۹۵ / ۲۹ اکتبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۷

حان، اله کاندۀ فہیمہ

"مردم" در این باره سخن گفته اند و باید به آن احترام گذاشت. دلایل بسیاری وجود دارند که پیروزی جان فہیمی را بہ نشانہ مهمی در این برہہ از تاریخ ملی نیجر بہ تبدیل نمودہ است و درس ہای فراوانی ہم ما شہروندان باید از آن بیاموزیم. این مدلی است کہ می تواند در سایر مناطق نیجر بہ کہ با رہبری بدون هدف ادارہ می شود، تکرار گردد. "آکیناسو" معتقد است کہ سیستم قضایی برای ایستادگی در مقابل فشار و بعنوان تنها جزیرہ باقیمانده از صداقت و ثبات باید مورد سپاس و تشویق قرار گیرد.

برای آنان کہ از نقش ریشہ ای در این اتفاق اطلاع کمی دارند باید بگوییم کہ فرماندار فہیمی از همان آغاز دندان طمع را کشید و بہ عنوان یک فعال توسعہ حقوق مدنی با تشکیل مرکزی برای دموکراسی و توسعہ آغاز کرد. او قبل از آن کہ وارد گود شود و برای پست فرمانداری ایالت اقدام نماید، بشدت از سوی فعالین جامعہ مدنی مورد احترام بود. زمانی کہ انتخابات در اکتی آغاز شد بسیاری از فعالین جامعہ مدنی از سراسر کشور بہ ایالت فوق نقل مکان کردند تا در انتخابات شرکت مستقیم داشته باشند. بہ این ترتیب حضور تعداد زیادی از کنشگران جامعہ مدنی در حوزہ ہای رای گیری عملاً عامل تغییر کیفیت بازی شد و برای طرف مقابل بسیار دشوار بود تا بتواند در مقابل چشمان این "اشغالگران مدنی" انتخابات را بدزد. نتیجہ پایانی همان است کہ ما امروز برایش مسروریم و جشن پیروزی برپا می کنیم. این اولین بار نیست کہ جامعہ مدنی با ہمکاری سیستم قضایی توانستہ بہ خواست اکثریت عمل کند و تاج پیروزی را از سر یک اقلیت با نفوذ بردارد و برسر منتخب اکثریت مستقر نماید.

ہزینہ بالای زندگی

نزول شدید استاندارد زندگی بسیاری از اہالی نیجر بہ مجبور بہ زندگی در شرایطی کردہ است کہ بشردوستانہ نیست و اکثریت مردم را بہ زندگی ہای نامطمئن، بہ خدمتکاری سخت و برضد کرامت انسانی واداشته است. این شرایط باعث شدہ است کہ برخی فرزندانشان را بفروشند، فحشا، جنایت، جادوگری و امثال آن در زیر پوشش مذهب در آمدہ تا مردم سخت کوش اما ناتوان را بفریبد. در این شرایط مرگ و میر نوزادان و مادران، داروہا و مواد مخدر قلبی و بیکاران مہاجر بیداد می کنند. ہمہ اینہا باید متوقف شود. تنها راہ قابل اعتنا برای حل این مشکلات عدیدہ اقتصادی و امکان رشد مثبت آن با تلاش یک جنبش قوی از جامعہ مدنی و اتحادیہ ہای کارگری و با برقراری اعتصابات سراسری و تظاهرات اعتراضی ہمگانی ممکن است بتواند بہ نتیجہ برسد. جادہ ہای ارتباط زمینی ما بخودی خود تلہ ہای مرگ اند. گزارش ہای روزانہ از حوادث جادہ ای حاکی است کہ دائماً تعداد بیشتری در دام مرگ می افتند. جوانان کہ باید رہبران آیندہ کشور باشند در تصادفات رانندگی بہ مرگ زودہنگام ناکام می شوند و یا با مصدومیت برای ہمیشہ یا برای مدت ہای مدید ناتوان خواهند شد کہ بر آمادگی شان برای کار و شرکت در روند زندگی در جامعہ تأثیر مضاعف خواهد داشت.

شبکہ بد راہ ہای ارتباطی

"آیوکو ازی" بر مشکلات ساختاری دیگر ما نور افشانہ کہ جادہ ہای ارتباط زمینی ما بخودی خود تلہ ہای مرگ اند. گزارش ہای روزانہ از حوادث جادہ ای حاکی است کہ دائماً تعداد بیشتری در دام مرگ می افتند. جوانان کہ باید رہبران آیندہ کشور باشند در تصادفات رانندگی بہ مرگ زودہنگام ناکام می شوند و یا با مصدومیت برای ہمیشہ یا برای مدت ہای مدید ناتوان خواهند شد کہ بر آمادگی شان برای کار و شرکت در روند زندگی در جامعہ تأثیر مضاعف خواهد داشت.

نقش اتحادیہ ہای صنفی و جامعہ مدنی در نیجر

بسیاری از طرفداران دموکراسی در سراسر جہان از خبر بازگشت دکتر جان الو کائڈہ فہیمی بہ سمت فرماندار ایالت اکتی خوشنود شدہ اند. سیستم قضایی حکم بہ بازگشت وی بہ قدرت داد کہ برای بسیاری از ما این نشانہ پیروزی توانایی اکثریت ساکت در مقابل طبقہ حاکم چپاولگر بود.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۸ آبان ۱۳۹۵ / ۲۹ اکتبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۷

تشکل‌ها

موج جدید احضار و محکومیت فعالان کارگری و اجتماعی

کانون مدافعان حقوق کارگر

قوه قضائیه که به گفته برخی از مقامات، دیگر قانون در آن حکمفرما نیست، به نیابت از دزدان و غارتگران اموال مردم به دادن احکام شداد غلاظ به معترضان وضع موجود می پردازد. بسیاری از احکام، چه سیاسی و یا عادی، بر مبنای توصیه ها و پارتی بازی ها و یا رشوه های معمول صادر می شود و طبیعی است که چنین احکامی مورد قبول مردم نخواهد بود. صدور این احکام نه تنها فعالان اجتماعی و کارگری را که از حقوق کارگران و زحمتکشان و مردم محروم چپاول شده دفاع می کند، ساکت نخواهد کرد بلکه آنان را در پیگیری مطالبات مردم و همچنین لغو این احکام، مصمم تر خواهد کرد.

محکومیت یازده سال زندان برای شاهپور احسانی راد و جعفر عظیم زاده، دو تن از فعالان کارگری در دادگاه ساوه، به دنبال محکومیت پنج ساله ابراهیم مددی و داود رضوی از سندیکای شرکت واحد نشانگر آن است که قوه قضائیه تصمیم گرفته است با بالا بردن هزینه های فعالیت کارگری و اجتماعی از این پس با شدت عمل بیشتری بر خورد کند. محکومیت حبس ۱۶ ساله برای نرگس مجدی فعال اجتماعی، محکومیت ۶ ساله برای اسماعیل عبدی نماینده معلمان معترض، احضار محمود بهشتی و جعفر عظیم زاده به زندان و تشدید فشارها بر بهنام ابراهیم زاده و ضرب و شتم وی در زندان تاییدی بر همین امر است که صاحبان ثروت و حقوق های نجومی و اختلاس گران تصمیم گرفته اند هر ندای مخالفی را در سینه خفه کنند تا با خیال راحت به چپاول اموال مردم و ته مانده سفره های خالی کارگران و زحمت کشان بپردازند.

گسترش روزانه بیکاری، فقر و سیه روزی کارگران و زحمتکشان، گسترش آلونک نشینی در حاشیه شهر ها، همه و همه بیانگر غارت هر چه بیشتر اموال و دارائی های مردم است که هر روزه اعتراضاتی را در جای جای کشور به همراه دارد و در مقابل صاحبان قدرت و ثروت از ترس گسترش اعتراضات مردمی فشار را بر فعالان کارگری و اجتماعی افزایش می دهند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۸ آبان ۱۳۹۵ / ۲۹ اکتبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۷

رضا شهابی به زندان فرا خوانده شد

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

منتشر شده قابل مشاهده است. با این وجود، در مراجعه همسر آقای شهابی به دادستانی معاون دادستان به ایشان اعلام کرده است که شهابی دو سال غیبت داشته است و در صورت عدم مراجعه وثیقه ایشان ضبط و حکم جلب برای ایشان صادر خواهد شد.

قابل ذکر است که این اقدام دادستانی یک روز پس از تلاش سندیکا به جمع آوری امضا در مخالفت با تغییر و حذف بسیاری از موارد قانون کار که از سوی دولت تحت عنوان باصلاح لایحه اصلاح قانون کار به مجلس فرستاده شده صورت گرفته است.

آزار و حبس کارگرانی که در پی حقوق حقه خود هستند، در حالی افزایش یافته است که مرتباً اخبار اختلاس های چند هزار میلیاردی از رسانه ها منتشر می شود و نه تنها هیچ اقدام موثری برای جلوگیری از غارت و چپاول اموال عمومی در کشور صورت نمی گیرد، بلکه انتشار دهندگان این دزدی ها و اختلاس ها را به زندان می برند. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضمن محکوم کردن اقدامات دادستانی در رابطه با آقای رضا شهابی، همچنین صدور حکم زندان برای آقایان ابراهیم مددی و داود رضوی و اخراج سایر اعضای سندیکا و تداوم تعقیب دیگر کارگران و فعالان کارگری رامحکوم می کند.

رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه علی رغم اتمام محکومیت شش سال زندان چهارشنبه ۵ آبان ماه تلفنی از سوی دادستانی به زندان فراخوانده شد. شایان ذکر است به دلیل عمل جراحی مهره های گردن و کمر ناشی از ضرب و شتم دوره های بازداشت موقت با تایید پزشک قانونی مرخصی استعلاجی ایشان در دو سال آخر محکومیت مورد موافقت دادستانی قرار گرفته بود، و بیش از یک سال است که محکومیت ایشان پایان یافته است و دولت طی گزارشی به سازمان جهانی کار اعلام کرده است: «رضا شهابی از زندان آزاد شده و به سرکار باز گشته است» و در گزارش شماره ۳۵۷ ماه ژوئن ۲۰۱۵ که در سایت سازمان جهانی کار

علیه برنامه ریزان، لایحه اصلاحی قانون کار اعتراض کنید

**از طریق، خبرگزاری ها، مطبوعات و رسانه های اجتماعی
تلگرام، اینستاگرام**

**و تشکیل کمپین های اعتراضی به روشنگری و انسجام کارگران
یاری رسانید**

**با توجه به انتخابات ریاست جمهوری، جناح های حکومتی در
برابر اعتراض های کارگری چاره ای جزء عقب نشینی ندارند**

**با گسترش اعتراض ها، حاکمیت جمهوری اسلامی را وادار به
تمکین کنید**

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)